जनाः 'शृण्वन्ति'। अहमपि 'अस्याः' श्रोणायाः, 'पुण्यां वाचं' कीर्त्तिरूपां 'शृणोमि'। 'एनां' श्रोणां, वयं 'हविषा यजामः'। कीदृशीं, 'महीं' महतीं, गुणाधिकां, 'देवीं' द्योतमानां, 'विष्णुपत्नीं' विष्णोः पालयित्रीं, 'अजूर्य्यां' ज्वरेण सन्तापेन रहितां, 'प्रतीचीं' अस्माकमाभिमुख्याम् ॥

तत्रैव याज्यामाह। "त्रेधा विष्णुरुरुगायो विचक्रमे। महीं दिवं पृथिवीमन्तरिक्षम्। तच्छ्रोणैति श्रव इच्छमाना। पुण्यꣳ श्लोकं यजमानाय कृण्वती" इति। उरु प्रभूतं यथा भवति तथा गीयते वेदेषु श्रूयते इति 'उरुगायः', तादृशः 'विष्णुः', 'महीं दिवं' महान्तं द्युलोकं, 'पृथिवीमन्तरिक्षं', चोद्दिश्य 'त्रेधा विचक्रमे' त्रिःप्रकारं त्रिविधं क्रमणं कृतवान्, पादत्रयेण लोकत्रयं व्याप्नोत् 'तत्' त्रिविक्रमरूपं 'श्रोणा' नक्षत्ररूपा, 'एति' प्राप्नोति। कीदृशी श्रोणा, 'श्रव इच्छमाना' कीर्त्तिमपेक्षमाणा, 'यजमानाय' यजमानार्थं, 'पुण्यं श्लोकं' 'कृण्वती' उत्तमां कीर्त्तिं कुर्व्वती ॥

अष्टमस्य पुरोऽनुवाक्यामाह। "अष्टौ देवा वसवः सोम्यासः। चतस्रो देवीरजरा अविष्ठाः। ते यज्ञं पान्तु रजसः परस्तात्। संवत्सरीणममृतꣳ स्वस्ति"[६] इति। 'सोम्यासः' रमणीयमूर्त्तयः, 'वसुनामकाः', देवाः 'अष्टसङ्ख्याकाः', 'अविष्ठाः' धनिष्ठानक्षत्रमूर्त्तयः, 'चतस्रः', ताश्च 'देवीः', द्योतमानाः, 'अजरा' जरारहिताः। 'ते' सर्व्वेऽप्यस्मदीयं 'यज्ञं', 'पान्तु'। 'रजसः परस्तात्' रजोगुणयुक्तान्मनुष्यलोकात् परतो वर्त्तमान, 'संव-